EDITIONEM

PRINCIPALEM

SNORRONIS STURLÆSONII

HOC BREVI EXCIPIT PLAUSU

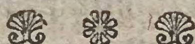
G. P. F.

EX TYPOGRAPHEO QOD HRAPPSEYÆ EST IN ISLANDIA NOVO IMPRIMENTE G. O. FILIO. MDCCLXXVIII.

Prodit nunc tandem nitido velatus amictu
  SNORRO, Norvegicæ *Livius Hiſtoriæ.*
Prodiit ante qvidem, ſed non ſic veſte decora,
  Qvalem heic, FRIDERICO PRINCIPE dante, gerit.
PRINCIPIBUS placuiſſe Viris, non ultima laus eſt,
  Horumqve ornari laudibus atqve bonis.
Regia laus Regum, Regumqve exempla ſeqventûm,
  (Qvæ nunc FRIDERICI eſt) *Regia facta ſeqvi.*
Ornati qvondam fortes, docti atqve poëtæ
  Veſtibus atqve armis, navibus, Officiis. auro,
Sic olim *Snorro* clarus, pulchreqve beatus,
  Principibus placuit, donaqve promeruit.
Principibus Snorro placuit, ſed non ita multis,
  Nec magis ad finem his omnibus uſqve ſatis.
Idem ſed doctis mire poſt fata placere
  Cœpit, perqve iſtos mox qvoqve *Principibus:*
Qvorum nunc ſurgit Regnorum lumen amorqve,
  FRIDERICUS, Boreæ gloria, gemma, decus.
Hic noſtrum *Hiſtoricum* præclaris veſtibus ornat,
  Qveîs *Reges* deceat condecorare *Suos.*
Regius hic ſumtus, qvæ munificentia vere eſt
  Hiſtoriæ & Lingvæ gloria, fructus, amor.
PRINCIPIS hæc laus eſt, hæc Virtus, Gloria, Nomen,
  Gentiſqve auctus amor, latior orbis amor.
Pluribus *Hôc Snorro* jam *Mæcenate* placebit
  Præclariſqve Viris, *Principibusqve Viris.*
Hunc talem ſiſtit PRINCEPS, hunc *Dania* nutrit,
  Qvem *Rex* Perſeqvitur, qvem patria interimit.
Heîc utinam *Snorro* jam nunc redivivus adeſſet,
  Qvem ſolum heic fuerit gratia juſta penes.
Heic non *Snorro* animum *pictura paſcat inani,*
  Rebus ſed veris, magnificiſqve ſimul:
Nec tacitus, circum aut denſa caligine tectus,

Dulci ſed coram carmine ſvavis olor:
Carmine, qvod Summis merito arrideret, & imis,
Qvodqve novo Auctorem mactet honore ſuum.
Interea nunc optarim mea Muſa poëtas
Excitet in laudes PRINCIPIS ingenuas:
Qvorum haut ſpernenda eſt exhauſtæ copia genti,
Qvo fato, Veterum, vix ſcio, relliqviæ.
Alta eſt fatorum ſeries, qvam ſera recludunt
Tempora clauſa diu ſyrmate mirifico.
Hîc nobis ſatis eſſe qveunt encomia *Gentis*
Auguſtæ, & Lingvæ lumen, & Hiſtoriæ:
Omnibus obſervanda modis momenta, magisqve
Mercibus ex celſo ſemper habenda loco.
Verum hæc nunc tempus me linqvere verba poëtis,
Et cum PRINCIPIBUS *Tè* qvoqve, *Snorro Pater*!
Hos nunc inviſes, inqve ampla palatia *Regum*
Ducêris, magno non ſine honore, ſenex.
Hi Te convivam menſis adhibere ſuperbis
Gaudebunt, capti dulcibus eloqviis.
Nornarum hic nunc Geſtus eris, nunc Stufus in aula,
Nunc (qvod præcipuum eſt) *Snorrius* ipſe clues.
Qvem juxta functum fortuna bonisqve malisqve
Nunqvam, aut relliqvias, candida deſtituet.
Nomine nunc tanto vivis, nunc omine tanto,
FRIDERICO vitam reſtituente Tibi.
Nec mage deſtituet ſartum tectùmqve volentes
Tè, cum relliqviis, Optime *Snorro*! Tuis.
Vive diu felix, PRINCEPS! qvo Numine *Snorro*
Nunc vitam recipit vindice, Vive diu!
Soſpes vive diú! vivat TUA Gloria *Snorro*:
Vivant TE Muſæ ſoſpite, Regna, TUI!

